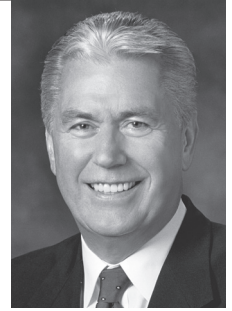


Од председника
Дитера Ф. Ухдорфа,
другог саветника у
Првом председништву



Храмски благослови

Још увек се сећам када су нас моји родитељи одвели у новоизграђен храм у Швајцарској, први у Европи, да бисмо заувек постали породица. Тада сам имао 16 година и био сам најмлађи од четворо деце. Клекли смо заједно поред олтара да бисмо се запечатали на земљи моћу свештенства, са дивним обећањем да се можемо запечатити за вечност. Никада нећу заборавити тај величанствени тренутак.

Као дечак сам био веома импресиониран тиме што смо прешли границе земље да бисмо се запечатали као породица. За мене то симболише начин на који храмски рад прелази светске границе да би донео вечне благослове свим становницима земље. Храмови Цркве Исуса Христа светаца последњих дана се заиста граде за добробит целог света, без обзира на националност, културу или политичку опредељеност.

Храмови су бескомпромисан сведок да ће доброта превагнути. Председник Џорџ К. Кенон (1827-1901), први саветник у Првом председништву, једном је рекао: „Сваки камен темељац који се полаже за храм, и сваки завршен храм... слаби Сотонину моћ на земљи, а увећава Божју моћ и побожност.”¹

Мада сваки храм увећава утицај праведности на земљи, највећи благослови, наравно, долазе онима који посећују храм. У њему примамо већу светлост и знање

и склапамо свечане завете који нам, ако их следимо, помажу да ходамо путем следбеништва. Укратко, храм нас поучава светој сврси живота и помаже нам да добијемо наше истинске физичке и духовне ослободитеље.

Међутим, не одлазимо у храм само због себе. Сваки пут када уђемо у те свете грађевине, имамо улогу у посвећеном, откупљујућем делу спасења, доступном свој Божјој деци као резултат Помирења Очевог Јединорођенца. То је несебична и света служба и служба која омогућава нама смртницима да учествујемо у величанственом делу да постанемо спаситељи на Гори Сиону.

За оне који из било ког разлога за сада не могу да иду у храм, подстичем вас да учините све што је у вашој моћи да имате важећу храмску препоруку. Храмска препорука је симбол наше верности и одлучности да служимо Господу. Она је симбол наше љубави према Господу, јер је Исус поучавао: „Онај који има заповести моје и држи их он је онај што има љубав к мени; а који има љубав к мени, имаће к њему љубав отац мој; и ја ћу имати љубав к њему, и јавићу му се сам” (Јев. по Јовану 14:21).

Како ове свете грађевине, посвећене Господу, све више улепшавају свет, молим се да ми урадимо свој део да бисмо приближили небо земљи тако што ћемо бити достојни да имамо храмску препоруку

и користимо је. Ако то будемо чинили, праведност ће се сигурно увећати не само у нашим животима и домовима него и у нашим заједницама и широм света.

НАПОМЕНА

1. George Q. Cannon, у „The Logan Temple,” *Millennial Star*, 12. нов. 1877. год., стр. 743.

УЧЕЊЕ ИЗ ОВЕ ПОРУКЕ

Многи људи лакше уче и дуже памте када идеје износите користећи визуелна средства уместо да само говорите (видети *Teaching, No Greater Call (Поучавање, нема већег позива)* [1999. год.], стр. 182). Пошто прочитате чланак, поразговарајте о томе зашто је храм важан председнику Ухдорфу. Позовите млађу децу у породици да нацртају своју породицу у храму.

У приручнику *Teaching, No Greater Call (Поучавање, нема већег позива)* пише: „Encourage those you teach to set one or more goals that can help them live the principle you have taught” (Подстакните оне које поучавате да поставе један или више циљева који им могу помоћи да живе по начелу које сте поучавали) (стр. 159). Размислите о томе да прочитате са породицом поруку председника Ухдорфа и позовете чланове породице да запишу лични циљ који ће им помоћи да остану достојни да поседују и користе храмску препоруку.

ОМЛАДИНА

Поглед са више перспективе

Од Минди Реј Холмс

Као млада имала сам много прилика да обављам крштење за мртве у храму Сан Дијега, у Калифорнији. Мада сам увек имала лепо искуство, једно путовање ми је остало у посебном сећању.

Имала сам 16 година, а моја млађа сестра је тек напунила 12 и први пут је ишла да обавља крштења за мртве. Пошто јој је то био први пут, одлучиле смо да се, када завршимо, прошетамо изван храма.

Храмско земљиште има неколико видиковца на

једној страни, па смо отишле до њих. Како је храм у Сан Дијегу смештен поред прометне саобраћајнице, када станете на врх видиковца уствари гледате доле на ауто-пут.

Стојећи на узвишеном храмском земљишту тога дана добила сам нову перспективу живота. Гледала сам са висине на свет са његовим захухталим аутомобилима, препуним тржним центрима, и путоказима ишараним графитима.

Тада ми је на ум дошла мисао: „Ти не желиш да будеш део тога; то није суштина живота.” Увек сам поучавана да је сврха живота да се вратимо да живимо са нашим Небеским Оцем и постанемо попут Њега. Знала сам да ми световне ствари нису потребне да бих остварила тај циљ.

Окрнула сам се и погледала диван храм, и била сам захвална за знање о јеванђељу и перспективи коју ми даје. Знала сам да сам усред хаотичног и несигурног света нашла узвишеније место за стајање.

Тога дана у храму сам обећала свом Небеском Оцу да ћу увек бити на Његовој страни, а не на страни света. Без обзира на оно што нам овај свет нанесе, можемо то превладати држањем завета које смо склопили и стојећи на светим местима (видети УИЗ 87:8).

ДЕЦА

Учинити свет лепшим

Председник Ухдорф је рекао да изграђен храм увећава Божју моћ на земљи и чини свет лепшим местом. Обојите слику која се налази доле. Следе неки од дивних благослова које храм даје људима. Када живите достојно да одете једног дана у храм, сваки од тих благослова може бити ваш!

Место љубави и лепоте

Крштење за људе који се нису крстили за живота

Брак који може трајати заувек

Деца заувек запечаћена за родитеље

Место где се учи о Небеском Оцу и Исусу Христу

Достојан, покоран живот



Вера • Породица • Служење

Пораст вере и личне праведности

Проучите овај материјал и ако је прикладно поразговарајте о томе са сестрама које посећујете. Постављајте питања која ће вам помоћи да ојачате ваше сестре и да Потпорно друштво учините активним делом свог живота.

Из Светих писма: Исаија 2:2-3;
УИЗ 109:22-23; 110:8-10

Наша одговорност да будемо достојне храмског (бого) служења

Завети које склапамо, са повезаним обредима које примамо у храму, постају наша уверења за улазак у Божје присуство. Ти завети нас уздижу изван граница сопствене моћи и перспективе. Своје завете склапамо да бисмо показали своју преданост изградњи царства. Постајемо заветни народ када се заветујемо Богу. Сви обећани благослови нам припадају нашом верношћу тим заветима....

„Шта жене у Цркви могу учинити да би полагале право на храмске благослове?”

Преко својих пророка, Господ позива оне који још нису примили храмске благослове да учине све што је потребно да би се квалификовали да их приме. Он позива оне који су већ примили те благослове да се што чешће враћају у храм, да би поново уживали у тим искуствима и проширили своју визију и разумевање Његовог вечног плана.

Будимо достојне важеће храмске препоруке. Идимо у храм да бисмо вечно запечатиле своје породице. Враћајмо се у храм онолико често

колико нам то наше околности дозвољавају. Дајмо својим покојним рођацима прилику да приме обреде узвишења. Уживајмо духовну снагу и откривење које примамо када редовно идемо у храм. Будимо верне, склопимо и држимо храмске завете да бисмо примиле потпуне благослове помирења.”¹

Силвија Х. Алред, прва саветница у врховном председништву Потпорног друштва.

Из наше историје

Председник Гордон Б. Хинкли (1910–2008) поучавао је да Потпорно друштво расте из жеље сестара да служе у храмовима:

„Током изградње храма у Киртланду, жене су биле позване да мељу свој порцелан да би се помешао са гипсом који се користио за зидове храма, како би се ухватила светлост сунца и месеца, која би рефлектовала лепоту грађевине.

У тим временима када је било веома мало новца, али и обиља вере, радници су давали своју снагу и средства за изградњу дома Господњег. Жене су их снабдевале храном, најбољом коју су успевале да припреме. Едвард В. Тулиц је известио да, док су жене шиле храмске засторе, Џозеф Смит је, посматрајући их, рекао:

„Дакле сестре, ви сте увек на располагању. Сестре су увек прве и најистакнутије у свим dobrim делима. Марија је била прва код васкрсења; а сестре су сада прве у раду на унутрашњости храма...”

И опет у Навуу, док је храм био у изградњи, неколико жена се окупило да шију кошуље за раднике. Управо због ових околности, двадесет њих се окупило у четвртак 17. маја 1842. године у горњој соби пророкове продавнице.”² Био је то почетак Потпорног друштва.

НАПОМЕНЕ

1. Силвија Х. Алред, „Holy Temples, Sacred Covenants,” *Liahona*, нов. 2008. год., стр. 113, 114.
2. Гордон Б. Хинкли, „Ambitious to Do Good,” *Ensign*, март 1992. год., стр. 2.

Шта ми можемо учинити?

1. Коју подршку могу дати да бих помогла сестрама да се припреме за храм и да иду у њега?
2. Како могу примером показати заоставштину сестара које су се жртвовале да би примиле храмске благослове?
3. Како могу имати право на благослове храма?

За више информација идите на www.reliefsociety.lds.org.